

Het Regt

PRYS DER INSERTIE.

15 centiem den drukkregel.
40 centiem de reklamen.
Alle toezending van brieven, geld,
moet ons vrachtyr geworden.

Wekelyks verschynende Woensdag
en Zaterdag, by Hrn. DE COCK,
Opsteller-Uitgever, te St-Truiden.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST.

VADERLAND.

VRYHEID.

ABONNEMENT PRYS:

Voor de Stad 5 fr. per jaer.
» 3 fr. per 6 maanden.
» 1-75 fr. per trimester.
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
» 3-50 per 6 maanden.
» 2 fr. per trimester.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

De eerste burger van het koningryk Italie, Garibaldi, komt ons te laten weten hoe hy het beuchte programma van M. Cavour, de Kerk vry in eenen vryen Staet, verstand. Dat men zyn brief aen het Werkmans genootschap van Napels leze, een brief die zoo wreedaardig en onbeschaemd als rondborstig is:

« Wy zouden eene heiligschennis begaen indien wy in den godsdienst der priesters van Rome bleven volherden. Zy zyn de wreedsste vyanden van Italie, en degene die het meest te vreezen zyn! Dat zy dus ook onzen grond verlaten, die besmettende en verderfelyke sekte! Wy willen dat onze priesters Christenen wezen, maer niet van den godsdienst onzer vyanden.

» Dus moeten wy den koning galant-homme hebben ten allen pryze; weg met de adders der Eeuwige Stad!... »

Deze taal heeft geen verdere uitleggingen noodig.

Het piemontismus gaet zynen gang in het koningryk Napels, Het doet, met eenparigheid in Basilicate, de oproerlingen voor den kop schieten. De voorstad Carbonara, die in opruijing was, is afgebrand geworden. M. Cavour vergeet ons te laten weten, of, na die begane bewerking, Piemont eene volksstemming ten voordeele der aenhechting heeft begonnen!

Volgens onlangs in omloop zynde geruchten te Parys, zou L. Napoleon, kost wat kost, een einde willen stellen aen den huidigen toestand van zaken in de Kerkelyke staten. Hy weigert het nieuwe Koningryk Italie te erkennen, alvorens de zaken te Rome geslukt en vereffend zyn.

Om tot die oplossing te geraken, zou Frankryk voorstellen in Rome een gemengd fransch en piemontesch garnizoen te leggen, op voorbehoud dat de Paus heer en meester blyve over de provincien, thans nog in bezit van den H. Stoel, onder de bescherming van het fransch-italiaensch legerskorps te Rome.

Indien Pius IX weigerde dit aanbod te aenveerden, zou Frankryk zyne troepen uit Rome terugroepen, en die stad overlaten aen de kansen eener verovering door de piemontesche troepen. Men voegt by dat dit alles moet voltrokken zyn voor het einde dezer meimaend.

De kwestie van Syrie is nu opgelost, Zoo als Engeland het wilde, zullen de fransche troepen dat land verlaten met 5 juny aenstaende. Enge-

land zal zorgen voor de ongelukkige kristenen van aldaer!....

In Polen zetten zich de aenhoudingen en bewegingen der troepen gedurig voort.

Volgens de laetste tydingen uit New-York, vermindert de waerschyndelykheid van een onmiddelyk konflikt. Maryland heeft tegen de scheiding gestemd. Het gouvernement van Virginie zal zich tegen de doortrekking van het zuiderleger verzetten. De voorzitter Lincoln heeft den blokus verklaerd der havens van Virginie en Noord-Carolina.

Bevelbrief van Mgr De Montpellier tot oprigting van het broederschap de ST-PIETERSPENNING.

WEL BEMINDE BROEDERS.

Verleden jaer hebben wy een eerste maal aen uwe kinderlyke gevoelens oproep gedaen ten voordeele van den Paus, zoo lang reeds aengerand, zoo verraderlyk van onderstand beroofd, op allerlei wyzen verdrukt, doch te midden zynere beproevingen altyd even standvastig om aen de heiligschendige geweldadigheden van de eenen, en aen de arglistige raedgevingen van de anderen te wederstaen. By het hooren onzer stem zyn uwe edele herten bewogen geworden, en zonder uitstel hebt gy alle, ryken en armen, zoo groot eene droefheid en eenen rampspoed helpen verlichten. Uw geloof en uwe mildadigheid strekken ten bewyze dat het godsdienstig gevoel een erfdeel is voor de kinderen der Kerk van Luik, dochter der Kerk van Rome. Uwe liefde en dienstwilligheid en al de edelmoedigheid welke gy voor den H. Vader aen den dag gelegd hebt, hebben zyn zoo gevoelig hert geroerd: ook heeft hy ons belast u in zynen naam te bedanken en u te zeggen, dat de zoo ieverige mildadigheid zynere kinderen van het bisdom van Luik hem ten uiterste vertroost heeft. Wy hebben u, W. B. de dankzegging en den zegen van dien welbeminde Vader medegedeeld, zonder te vergeten u in onzen eigen naam te bedanken, en u hertelyk geluk te wenschen voor de nog grootere mildheid dan wy verwacht hadden.

Verheugt u, B. B., over de opofferingen die gy ter verdediging van het werk Gods en zynere Kerk gedaen hebt. Uwe milde giften en openbare deelneming, met die der kathyolke wereld vereenigd, oefenen op den tegenwoordigen tyd van zaken eenen merkelyken grooten invloed uit, en weldra zal men zien, dat de tydelyke magt en de onafhankelykheid des pausdoms daerdoor zullen bewaerd en in veiligheid geworden zyn. Reeds heeft de Paus door den onderstand aller deelen van de christenen wereld, onderstand waeraen gy zoo mildadig en zoo edelmoedig deel genomen hebt al de instellingen die voor het bestuur der Kerk noodzakelyk zyn, kunnen in stand houden: hy heeft zelfs, met in alles gebrek te lyden, ver afgelegene volken door woedende elementen

of wreedaardige onderdrukking ongelukkig, kunnen ter hulp komen. Zie daer een oneindig grooten uitslag, welken de vyanden der Kerk niet voorzien hadden, en welken zy later vruchteloos hebben trachten te beletten, de eenen door lasteringen, bedreigingen en smaed, de anderen door onderdrukkende wetten. Zy hadden gehoopt, dat de Paus en het hem getrouw geblevene volk weldra zou moeten wyken voor de boosheid die hen belegert; hun inzicht was de tydelyke en geestelyke bestiering onmogelyk te maken, ten einde den Paus te dwingen zich over te geven en genade te vragen. Zulke schandige voornemens en berekeningen hebt gy met uwe broeders de kathyolken door uwen bystand en uwe gebeden verdyeld, de H. Vader is nog in zyn pausselyk paleis, hy verdedigt vry en standvastig zyne regten die ook de uwe zyn, en handhaeft de grondwaerheden der regtveerdigheid, zonder welke er noch veiligheid voor de vorsten, noch vryheid voor de volkeren mogelyk is.

De goddelyke voorzienigheid heeft in hare ondoorgrondelyke doch altyd genadige inzichten nog geen einde gesteld aen de beproevingen, welke de Paus reeds zoo lang doorstaet; nochtans, hoewel de voorvallen dezer laetste maanden zyne Heiligheid schynen tegen te gaen en het gevaer te vergroeten, hebben dezelve voor nadenkende menschen eene geheel andere beteekenis. De overweldigende was op het punt zyne roof te voltrekken terwyl kathyolke vorsten of medehelpen of onverschillig bleven; de heiligschende arm welke den laetsten slag moest geven was gereed: die arm blyft nog opgeheven, maer eene onzienbare magt maakt hem onbeweeglyk. Welk is die magt? Het is de standvastige en beslotene houding der kathyolke wereld, die de woedende en de schynheiligen, gereed tot geweld en verraed, tegenhoudt. Deze houding doet den Paus in bezit van zyn laetste grondgebied blyven, en geeft het middel aen de hand waerdoor de Voorzienigheid de ontroofde provinciën tot den H. Stoel zal doen terrugkeeren.

Wy moeten dus, B. B., in deze houding volherden. Daer dan de zelfde middelen nog voortdurend den zelfden uitslag moeten opleveren; daer de zelfde en nog grootere noodwendigheden den zelfden bystand vereischen: wenden wy ons eens tweede maal met betrouwen tot uwe liefde en mildadigheid en vragen voor dit jaer den Sint-Peterspenning.

Het is onnoodig, B. B., uwe mildadigheid of den yver uwer herders hier vuriglyk en dringend op te wekken: wy hebben te veel blyken uwer gevoelens om over den goeden uitval onzer vraag te kunnen twyfelan. Dit jaer zult gy wederom de zelfde liefde, de zelfde mildadigheid en de zelfde opofferingen toonen. Er blyft ons alleen over u nog eens vurig te bedanken en voortdurend den Hemel te bidden u alle, ryken en armen de giften voor den standhouder van J. - Ch. honderdmael weder te geven, en zyne genade en tegen over u, uwe huisgezinnen, uwe bezittingen en het gansche land te vermenigvuldigen.

Ja, de Hemel belast zich te voldoen de dankbaerheid

Feuilleton van het REGT.

HERNANDES

La vengeance la plus terrible est celle que le temps a comprimée.

I. — De Verschyning.

-- Moeder, moeder, liep een jongetje al schreeuwende eene jonge vrouw toe welke een wichtje van ongeveer vyf maanden zorgvol aen het hert droeg; moeder, Julia wil myn bal niet terug geven.

De jonge vrouw legde den wysvinger op den mond, en toonde hem zyn broedertje dat zoo even was ingesluimerd; kommervol boog zy zich over het slapende kind dat onder den moederlyken kus ontwaakte, maer wier matte oogleden door de vermoeienis overwonnen werden. Als een pas ontloken roosje lag het daer te rusten met zyn blond en kroeselig hoofdje, op den arm der jonge vrouw, die, met de door een moederhart alleén gekende gevoelige zorg, al deszelfs trekkingen gade sloeg. Nog eens kustte zy het en legde het in de wieg neder.

Op eenige schreden stond een jonge man dit huisselyk tooneel aen te zien; hy leunde tegen de deur der ouderwetsche zaal;

en een grimlach van genoegen kwam hem op de lippen zweven, toen de jonge vrouw hem, met het jongetje aen de hand en een lief meisje op den arm, toenaderde.

— Gy zyt wel lang uitgebleven, zeide zy hem met stille en droeve stem... Zie... het is reeds laet... de maen staet aen den hemel... de kinderen wachten u...

De jonge man omheide met innige aendoening het bruine en mollige hoofd van het knaepje, terwyl de moeder het dochttertje bystak om den avondkus van haren vader te ontvangen. Maer het lieve schepseltje was in slaep gevallen, en de roozige wangen gevoelden de vaderlyke omarming niet.

Toen de kinderen vertrokken waren, schoof Alfonso zynen zetel neffens zyne vrouw.

— Ik ben van dezen morgen uit, zeide hy haer, en de tyd heeft my vervelend lang geschonen... Maer, Maria, van waer dat droefgeestig gelaet?... bezie my!

Dona Maria hief twee gitzwarte oogen naer hem omhoog; maer derzelve uitdrukking verried angst en kommer.

— Alfonso, bekylf my niet, legde zy hare hand in de zyne, neen, bekylf my niet... maer zoodra gy u verwydert, overvalt my eene angstvolle droefheid... dat is byzonder sedert onze terugkomst in dat huis. Het schynt my, iedermaal dat ik myne

kleine Julia roep, de stem myner aengenome zuster te hooren antwoorden en vragen waerom ik ze nog niet gewroken heb.

Don Alfonso drukte Maria's hand: ik wil niet dat gy lydt, hernam hy; is dan het tegenwoordige u niet voldoende, en kondigt de toekomst zich niet heilvol voor ons aen? Steeds zeven jaren verbindtenis hebben my uwe goede hoedanigheden beter leeren kennen en waardeeren en hebben myn hart al meer en meer aen u geboeid, en het huisselyke leven boven alle vermaken en gezelschappen doen verkiezen; en onze kinderen... die lieve engelen welke het ons door God geschonken geluk moeten verdubbelen... Maria, myne geliefde, laet ons niet ondankebaer zyn jegens de Voorzienigheid.

Maria boog het hoofd en zweeg.

De maen schiet hare geheimzinnige stralen tusschen het loover der bebloemde mirten- en oranieboomen die de kruisboogvensters omschaduwten, en werpt een twyfelachtig licht door gansch het vertrek. Het zoete avondwindje voert de geurige uitwassemingen door het opene venster, en de stilte der nacht wordt niet meer onderbroken dan door het gekabel der springende water der fontein en de klagende toonen des nachtegaal in het naestgelegene boschje.

— Maria, hoe zou het ongeluk u hier kunnen treffen? vroeg Alfonso.

